

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/30/2020
Identifikačné číslo spisu: 5116229336
Dátum vydania rozhodnutia: 27.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5116229336.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Open IT, s. r. o., so sídlom 013 62 Veľké Rovné 82, IČO: 36 434 639, proti žalovanému: L.U.C. Klopušné, s. r. o., so sídlom 013 62 Veľké Rovné 794, IČO: 36 427 390, o zaplatenie peňažných pohľadávok v sume 798,- eur s príslušenstvom a v sume 67,05 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19Cb/291/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. septembra 2019, č. k. 13Cob/40/2019-268, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) označeným rozsudkom zo dňa 18. septembra 2019, č. k. 13Cob/40/2019 - 268 potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 17. augusta 2018, č. k. 19Cb/291/2016-163 vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie peňažných pohľadávok v sume 798,- eur s príslušenstvom a v sume 67,05 eur s príslušenstvom zamietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie v rozsahu dôkaznej povinnosti žalobcu i žalovaného v dostatočnom a potrebnom rozsahu vykonal dokazovanie nevyhnutné k posúdeniu žalobcovho nároku a rovnako sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a v podrobnostiach skutkových i právnych záverov naň odkazuje.

1.2. Podstatná v danej sporovej veci bola skutočnosť, že žalobca svoju peňažnú pohľadávku odvodzoval od Mandátnej zmluvy uzatvorenej dňa 6. októbra 2015 (č. l. 86 spisu), vzhľadom k čomu súd prvého stupňa správne postupoval, ak túto podrobil posudzovaniu a vyhodnocovaniu, vo väzbe na vyúčtovanie obsiahnuté vo faktúre č. XXXXXXXXX9, a to konkr. vymedzenie účtovnej dodávky za vypracovanie dodatkov k nájomným zmluvám na nové volebné obdobie 2016 až 2020 pre 219 vlastníkov lesnej pôdy a vedenie majetkovoprávnej evidencie pre 219 vlastníkov lesnej pôdy, realizované práce a materiálové zabezpečenie, spolu na úhradu 798,- eur s údajom, že práce boli vykonané konateľom JUDr. D.P., za dodávateľa bol označený žalobca Open IT, s. r. o., a za odberateľa L.U.C. Klopušné, s. r. o. (žalovaný). S potvrdením vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa i odvolací súd poukázal na obsah

vyššie uvedenej mandátnej zmluvy zo dňa 6. októbra 2015 (konkr. na Čl. I, body a/, b/ a c/) a pri porovnaní špecifikácie žalobcom účtovaného plnenia v zmysle faktúry č. XXXXXXXX9, odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie skonštatoval, že takto žalobcom účtované tvrdené plnenie z obsahu uvedenej mandátnej zmluvy nevyplýva a nemá teda základ v zmluvne dohodnutom predmete plnenia podľa uzavretej Mandátnej zmluvy zo dňa 6. októbra 2015. Odvolací súd totožne so súdom prvého stupňa vyslovil názor, že pokiaľ vyššie uvedené plnenie nespadá do dojednanej časti predmetu Mandátnej zmluvy, potom táto ani nemôže tvoriť základ pre záver o svedčiacej aktívnej vecnej legitímácii žalobcu, a teda právo žalobcu na plnenie v tomto prípade z hmotného práva nevyplýva, čoho opak žalobca dostatočne nepreukázal.

1.3. Vo vzťahu k zvyšku žalovanej pohľadávky v sume 67,05 eur prvoinštančný súd skonštatoval, že žalobca, ktorého v tomto smere ťažilo dôkazné bremeno, nepreukázal, že by v uvedenom rozsahu vzniklo na strane žalovaného na úkor žalobcu ním tvrdené bezdôvodné obohatenie a poukazujúc na primárny záver o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie sumy 798,- eur s príslušenstvom z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, i v časti o zaplatenie sumy 67,05 eur s príslušenstvom žalobe nevyhovet a zamietol ju skonštatujúc jej bezdôvodnosť.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 13. novembra 2019 dovolanie, ktorým žiadal, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval žalovaný z ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p..

2.1. Podľa presvedčenia žalobcu je konanie postihnuté vadou zmätočnosti z dôvodu nedostatočného vykonania dokazovania zo strany súdu, resp. nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, a to v neprospech dovolateľa. Z dovolania vyplýva, že súd prvej inštancie, podľa žalobcu, nevykonal dokazovanie inými dôkazmi ním navrhovanými, okrem jediného, že vychádzal z popretia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, kde uviedol vo svojej procesnej obrane právny zástupca žalovanej tvrdenie, že mandátne zmluva zo dňa 6. októbra 2015 je zastretým právnym úkonom žalobcu, pričom práce na vyhotovení dodatkov k nájomným zmluvám mal uskutočniť osobne konateľ žalovaného, JUDr. D.P., inými dôkazmi sa súd nezaoberal ani ich nevyhodnocoval. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ namieta odvolaciemu súdu taktiež nedostatočné odôvodnenie, keďže dovolateľovi nie je zrejmé, ako sa odvolací súd ako i súd prvého stupňa vysporiadali s dodatkami k nájomným zmluvám zaslanými v počte 219 kusov, vrátane obálok a obsahu listu zo dňa 24. júla 2016.

2.2. Podľa tvrdenia žalobcu súd prvej i druhej inštancie nesprávne vec posúdili, s tým, že mandátne zmluva zo dňa 6. októbra 2015 nie je podľa tvrdení dovolateľa zastretý právny úkon a JUDr. D.P. ako konateľ žalovanej mal podľa spoločenskej zmluvy právo túto písomne uzatvoriť a podpísať ju menom žalovanej samostatne. Rovnako vidí dovolateľ nesprávne právne posúdenie v záveroch súdov oboch stupňov a síce, že dodatky k nájomným zmluvám vypracoval JUDr. D.P. ako fyzická osoba a nie ako právnická osoba - obchodná spoločnosť Open IT, s. r. o., čo podľa dovolateľa opäť súvisí s chybným vyhodnotením dôkazov, resp. nezaobieraním sa súdom prvého stupňa dôkazmi navrhnutými žalobcom. Dovolateľ sa nestotožňuje so skutkovým a právnym záverom súdov oboch stupňov, a síce že Mandátne zmluva zo dňa 6. októbra 2015 nepreukazuje existenciu zmluvného základu pre uplatnenie nároku žalobcu podľa Čl. I zmluvy.

2.3. Žalobca žiada, aby ku konaniu, ktorého sa týka dovolanie, súd pripojil spisy Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 8C/210/2016, 19Cb/319/2016 a 4C/236/2015, ako dôkazné prostriedky a teda prostriedky nutnej obrany žalobcu.

3. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd, ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. V zmysle ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len)

ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu vid' napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných zákonom (obdobne aj I. ÚS 438/2017).

I.

6. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p..

6.1. Dovolací súd uvádza, že pre uplatnenie dovolacieho dôvodu podľa § 431 C. s. p. a pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6.2. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

6.3. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu, napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

6.4. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (rovnako vid' aj uznesenie zo 7. decembra 2017, sp. zn. 3Obdo/40/2017).

7. Pokiaľ žalobca v dovolaní namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok riadneho odôvodnenia, dovolací súd poukazuje na to, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci.

7.1. Na podstate zásady, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) inú vadu konania (teda nie zmätočnosť), zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

7.2. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

7.3 V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery; vysvetlil tiež dôvody so zreteľom, na ktoré považoval za nedôvodné odvolacie námietky žalobcu. Podľa dovolacieho súdu má odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu náležitosti v zmysle § 220 C. s. p. a žalobca neopodstatnene namieta jeho nepreskúmateľnosť. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozsudkom prvoinštančného súdu, nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, teda v danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

8. Dovolateľ videl existenciu vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. aj v nevykonaní ním navrhnutých dôkazov, resp. z nesprávneho vyhodnotenia dôkazov, ústiaceho do nesprávne zisteného skutkového stavu súdmi oboch inšancií, a síce, že pre žalobou uplatňovaný právny nárok nepreukázal žalobca aktívnu vecnú legitímáciu.

8.1. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštalácie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

8.2. Vo veci konajúci senát dovolacieho súdu už vo svojom skoršom rozhodnutí (uznesenie zo 7. decembra 2017, sp. zn. 3Obdo/40/2017) vyslovil, že povinnosťou súdu je v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. účinného do 30. júna 2016, rovnako aj § 220 ods. C. s. p.). Povinnosť v zmysle uvedeného ustanovenia má súd vo vzťahu k tým dôkazom, ktoré strana navrhla a ktoré mali slúžiť na preukázanie tvrdení strany týkajúcich sa predmetu sporu. Uvedené vyplýva aj z judikatúry ESĽP, v zmysle ktorej z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie ESĽP Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993). Pokiaľ procesný návrh strany sporu (vrátane návrhu na vykonanie dokazovania) nemá súvis s predmetom prejednávanej veci a nemá význam pre rozhodnutie vo veci, nie je povinnosťou súdu dať strane odpoveď na to, prečo procesnému návrhu strany nevyhovelo.

8.3. Na uvedených záveroch zotrúva dovolací súd aj v rozhodovanej veci, pričom poukazuje na bod 19 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, ktorý za dôslednej aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 C. s. p., za viazanosti skutkovým stavom zisteným okresným súdom v zmysle ust. § 383 C. s. p., keď neboli zistené dôvody na opakovanie dokazovania, ani na jeho doplnenie, na dôkazy doložené v dovolacom konaní tento neprihliadol, berúc do úvahy sudcovskú i zákonnú koncentráciu konania a z titulu aplikácie ust. § 366 C. s. p., nakoľko nebol zistený zákonný dôvod k tomu, aby takto novooznačené dôkazy použité až v konaní pred súdom druhého stupňa, mohli byť základom posudzovania pred odvolacím súdom.

8.4. Z bodu 8. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu rovnako vyplýva, že dôkazný návrh pripojením spisov Okresného súdu Žilina sp. zn. 4C/236/2015 a sp. zn. 19 Cb/319/2016 nebol súdom prvého stupňa vyhodnotený ako relevantný vo vzťahu k predmetu konania a teda neprínosný pre meritorne rozhodnutie. V bode 10. odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd uviedol, že žalobca v odvolaní žiadal pripojiť spis Okresného súdu v Žiline pod sp. zn. 8C/210/2016 ako dôkazný prostriedok, čo žalobca žiada i v dovolaní, avšak ani rozsudok Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 8C/210/2016 z 12. decembra 2018 v spojení s ku nemu prislúchajúcim opravným uznesením zo dňa 20. marca 2019, ktorý určil, že dodatok k nájomnej zmluve zo dňa 1. januára 2016, doručený JUDr. D.P. dňa 17. augusta 2016, uzatvorený medzi JUDr. D.P. a spoločnosťou L.U.C. Klopúšné, s.r.o. na prenájom lesných pozemkov v katastrálnom území R. na dobu od 1. januára 2016 do 31. decembra 2020 je neplatný, je súdom hodnotené ako irelevantné pre rozhodnutie v tejto veci.

8.5. Dovolací súd záverom zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04), a rovnako do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97). Preto uvedené dovolacie námietky nepredstavujú zákonom spôsobilý spôsob vymedzenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 431 C. s. p. a z tohto dôvodu nemôžu predstavovať vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p..

II.

9. Žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania i na základe ust. § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p., spočívajúcu v nesprávnom posúdení veci súdmi oboch inštancií v tom, že mandátna zmluva zo dňa 6. októbra 2015 nie je podľa tvrdení dovolateľa zastretý právny úkon a JUDr. D.P. ako konateľ žalovanej mal podľa spoločenskej zmluvy právo túto písomne uzatvoriť a podpísať ju menom žalovanej samostatne. Rovnako vidí dovolateľ nesprávne právne posúdenie v záveroch súdov oboch stupňov, a síce, že dodatky k nájomným zmluvám vypracoval JUDr. D.P. ako fyzická osoba a nie ako právnická osoba - obchodná spoločnosť Open IT, s. r. o. a nestotožňuje sa tiež so skutkovým a právnym záverom súdov, že Mandátna zmluva zo dňa 6. októbra 2015 nepreukazuje existenciu zmluvného základu pre uplatnenie nároku žalobcu.

10. Podľa ust. § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

10.2. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10.3. Žalobca prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p.. Uplatnenie dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. a súčasne podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. a podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. sa však vzájomne vylučuje; ich súbeh, resp. vzájomná kumulácia je vylúčená (viď napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/27/2017). Zásada, podľa ktorej dovolateľ nemôže uplatniť popri sebe viaceré, navzájom protichodné alebo logicky sa vylučujúce dôvody prípustnosti dovolania, sa uplatňuje tiež vo vnútri týchto ustanovení (vo vertikálnom usporiadaní jednotlivých dôvodov prípustnosti dovolania v rámci toho istého ustanovenia). Preto sa dovolací súd pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzil na skúmanie prípustnosti dovolania len z hľadiska dovolacieho dôvodu, ktorý je v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. uvedený na prednejšom mieste, t. j. na dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p..

10.4. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu

právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p..

10.5. Pokiaľ dovolateľ v takom dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C. s. p., ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p. (pozri Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., *Civilný sporový poriadok, Komentár*, Praha: C. H. BECK, str.1382)

10.6. V danom prípade žalobca v dovolaní uviedol všeobecnú charakteristiku nesprávností, ku ktorým podľa jeho názoru došlo v konaní pred prvoinštančným a odvolacím súdom, avšak neoznačil konkrétne rozhodnutia dovolacieho súdu vyjadrujúce právne názory, v ktorých sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a zaujal iný právny názor, než aký v konkrétnej právnej otázke zaujal dovolací súd v rozhodnutiach.

10.7. Z uvedeného dôvodu dovolací súd dospel k záveru, že žalobca nevymedzil dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., v dôsledku čoho je vylúčené uskutočnenie dovolacieho prieskumu v časti právnych záverov vyslovených krajským súdom (prípadne aj súdom prvej inštancie).

11. Záverom dáva dovolací súd do pozornosti, že argumentácia dovolateľa nesmerovala proti právnym záverom súdov nižšej inštancie, ale spochybňovala len ich skutkové závery. V tejto súvislosti platí, že prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nemôže byť daná, ak je zameraná na riešenie skutkových, a nie právnych otázok (v podrobnostiach vid' aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017). Osobitne dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie ústavného súdu z 5. septembra 2018, sp. zn. II. ÚS 416/2018, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť proti uzneseniu najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Obdo/22/2017 ako zjavne neopodstatnená, a v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „mu nepatrí nahrádzať právne názory najvyššieho súdu a pokiaľ závery najvyššieho súdu v otázke prípustnosti dovolania vzhľadom na skutkový stav nie sú zjavne svojvoľné alebo nelogické, či z iného dôvodu ústavne neudržateľné, ústavný súd nemá dôvod do právomoci najvyššieho súdu v otázke ustálenia prípustnosti dovolania na základe prítomnosti zákonom predpokladaného dovolacieho dôvodu zasahovať“.

11.1. Dovolací súd nie je oprávnený uskutočňovať výklad medzi stranami sporu uzatvorenej zmluvy, resp. jej jednotlivých ustanovení. Taktiež dovolací súd nemôže posudzovať, či konkrétne zmluvné dojednanie je alebo nie je určité, prípadne či je zrozumiteľné alebo nie. K tomu dovolací súd len poznamenáva, že samotný výklad zmluvy (vrátane jej príloh) a v nej dojednaných pojmov, ako aj naplnenie predpokladov ich existencie, či posúdenie povahy týchto úkonov, predstavuje zisťovanie obsahu zmluvy ako súčasť skutkového stavu veci, a teda nejedná sa o preskúmavanie správnosti alebo nesprávnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (k tomu vid' aj 4Obdo/45/2017).

12. Nakoľko konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., pri súčasnom nevymedzení dovolacieho dôvodu podľa § 432 C. s. p. spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ a f/ C. s. p..

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.